

Cennetim

– ramazan-dere · 05 Mayıs 2011

Fırtınalar kopuyor yüreğimde ansızın,
Aklım karmakarışık,
Sevdasızlığa alışmaya çalışırken bu dönencede,
Şimdi varlığın sarıyor tüm benliğimi,
İsyanları sıralarken bir bir vakitsiz gecelerde,
Cennetim oluyorsun cehennemi yaşadığım dünyada,
Çekip kurtar beni ne olursun bu bilinmezlikten,
Sil geçmişimi, yaz senle dolu gelecekleri,
Nasıl sen olduysan bu günümde,
Yarınlarımda da sen ol, sev beni delicesine,
Bak varlığın yakıyor yüreğimi,
İçim titriyor her aklıma gelişinde, seni her andığımda,
Ve boş ver diyorum ey kalbim,
Bu da böyle olsun deyip
Sev diyorum o seni sevmese bile kalbime,
Gel bu sevdanın adını da sen koy be CENNETİM.

Vakitler anlamını yitirdi artık,
Anlaşıldı, her zamanki gibi bu gecede sabahçıyız.
Anlaşılan bu gecede tek sırdaşım kalemim,
Ve birde sevdama şahit sayfalar be cennetim.
Usanmaz bilirim ellerim seni yazmaktan,
Bu gece bana uyku yok,
Zira korkar kapanmaya gözlerim,
Açıldığında sensiz bir güne daha merhaba demeye,
Korkar yüreğim bir günü daha sensiz yaşamaya,
Fakat başka renkte bakıyor gözlerim artık,
Ve artık tamamlandı seninle tüm yarım bıraktıklarım,
Bakışların ısıtıyor sensizlikte üşüyen bedenimi,
Bir anda her şeyim oldun, sığmadın dünyama,
Ve sen öyle bir girdin ki hayatıma,
Sana şimdilik hoş geldin diyorum be CENNETİM.

Bu gece ayrı bir hava var çalan her şarkıda,
Bahane arıyorlar sanki gözlerim

Yılların yorgunluğunda yük olan yaşları akıtmaya,
Ellerim varmıyor kapatmaya hüzün dolu şarkıları,
Hepside, benim bile kendime itiraf edemediğim sevdami
Sanki benim yerime haykırıyorlar,
Söyleyin, söyleyin benim yerime sevdiğimi,
Söyleyin benim yerime özlemlerimi,
Tüm pişmanlıklarımı,
Al beni yarım, al götür beni kalbine,
Sımsıkı sar, sakla beni orada,
Kimseler bilmesin, kimsecikler görmesin beni,
Al, al götür beni,
Bir canım var al senin olsun be CENNETİM.
Şimdi bir cennet bahçesinin içindeyim sanki,
Seç seçebilirsen en güzel çiçekleri sevgiliye,
Kapat gözlerini, bırak arkada tüm acıları gir cennetine,
Kah kırmızı gül ol sevdiğini anlat ona,
Kah sarı gül ol anlasın hasretinin ne kadar ağır olduğunu,
Mor gülleri unutma yüreğinde ki isyanlara şahit,
Artık aşk pusulam o CENNET BAHÇESİ,
Saatim sensizliğe isyanları gösterir,
Oysa ki sen kim bilir kaçınıcı uykuda yakaladın beni,
Kaçınıcı karar verişlerimi, ettiğim yeminlerimi bozdurdun,
Sen hangi manada batkında bana, yaktın yüreğimi,
Sen kim bilir hangi boşlukta buldun beni,
Tam kendimi kapatmışken umutsuzluk zindanlarına,
Sen kim bilir hangi aşkla çekip çıkardın beni be CENNETİM.

Bu gece düşlerimde sınırsız yaşıyorum seni,
Senli nice hayaller kuruyorum bomboş odamda,
Kah çocuklarımızla oynuyoruz arkadaki parkta,
Kah birlikte yemek yapıyoruz mutfakta,
Aşkımızı yaşıyoruz bu dört duvarın arasında,
Sabaha kadar hınzırlık yapıyorum hayalinle yatağında,
Oysa ki bir yanımda olsan, ah keşke olabilsen,
Tutardım ellerinden, dalardım gözlerinde hülyalara,
Durdurdum zamanı, ve zamana inat hep seni yaşardım,
Dokunurdum yanaklarına, ellerimin yanacağını bile bile,
Öperdim dudaklarından son nefesimi vereceğimi bile bile,
Sarılırdım sana, sımsıkı sarardım her an gidecekmiş sincesine,

Belki hata yapıyorumdur seni sevmekten yana,
Hem de pişman olmadan,
Biliyorum ne yapsam da olamayacaksın yarınlarımda,
Hep özlemim olarak kalacaksın bilinmezlikte ama,
Yine de seni hep seveceğim be CENNETİM.

Ramazan DERELİ

01.05.2011